

før Sagen falder i Rette henlægges paa Justitscontoiret, hvorom Bemærkning bliver at indføre i Stævningen, ligesom selve Originallerne ogsaa i dette Tilfælde bør henlægges paa bemeldte Kontor som ovenanført senest Kl. 10, Dagen før Sagen falder i Rette."

62) I § 25 1ste Stykke 2det Punktum sættes iftedetfor „med de i §§ 27 og 28 nævnte Undtagelser" følgende: „med den i § 27 nævnte Undtagelse".

63) I Slutningen af § 25 1ste Stykke indskydes efter „§24": „1ste Stykke".

64) I § 25 2det Stykke udgaae Ordene: „Staden" og „eller dens Grund".

65) Iftedetfor Udkastets § 27 indsættes følgende 11 Paragrapher (§§ 27—37) og udgaae da Udkastets §§ 32 og 34—39, hvorhos Paragraphrækken nærmere forandres derefter.

Ny § 27.

Paa den Dag, Sagen falder i Rette, bør Sagsøgeren møde selv eller ved en Sagsfører eller anden af de i Lovens 1—9—14 nævnte Personer, fremlægge Forligsskylage med Henvisningspaategning eller Attest fra vedkommende Forligscommission for, at Forligsprøve, forsaavidt saadan er fornøden, har fundet Sted, Stævning, en kort Sagsudvikling, indeholdende en Fremstilling af hans Søgsmålsgrunde og Angivelse af Paastanden, samt Sagens øvrige Dokumenter. Forsaavidt Sagsøgeren ikke har været i Stand til før Forhandlingernes Begyndelse at faae en saadan skriftlig Sagsudvikling affattet, bør han strax lade en saadan diktere til Protokollen, og i det Tilfælde, hvor han paa Grund af Sagens Gjensstand ifølge Bestemmelsen i § 24 ikke har været forpligtet til at forkynde Sagsøgte en saadan Sagsudvikling, bør Formanden foranledige, at det Fornødne tilføres Protokollen. I Reglen bør Sagsøgeren derhos strax i Genhold til det af ham saaledes Fremlagte mundtlig udvise Sagen og nedlægge sin Paastand; undtagelsesviis kan Retten tilstede, at han fremkommer med nye Dokumenter, uden at For-

skrifterne i § 24 ere iagttagne med Hensyn til dem.

Ny § 28.

Vil Sagsøgeren imidlertid strax føre Vidner, og disse ere tilstede, kan Sagen paabegyndes med Vidneførsel, og den mundtlige Deduction udfættes da i Overensstemmelse med Reglen i § 34 nedenfor.

Begjærer Sagsøgeren den Dag, Sagen falder i Rette, Udfættelse for at føre Vidner eller at fremskaffe nye Documenter, kan saadan imod Indstævntes Protest kun indrømmes ham, forsaavidt Retten finder, at der i det fra Indstævntes Side Fremkomne og i Sagens Beskaffenhed er Anledning dertil. Kan en paabegyndt Vidneførsel ikke blive sluttet Sagens første Tægtedag af Mangel paa Tid, bliver dens Forsættelse og Slutning ifølge Rettens Bestemmelse at udfætte til den næste eller en af de følgende Retsdage, eller, hvis Omstændighederne gjøre det ønskeligt, til et overordentligt Retsmøde. Naar Sagsøgeren derimod begjærer Sagen udsat under Vidneførsel, for at føre flere Vidner, og Indstævnte protesterer imod saadan Udfættelse, bliver det ved Rettens Kjendelse, efterat der har været givet Parterne Leilighed til mundtlig at udtale sig desangaaende, at afgjøre, om der efter Sagens Beskaffenhed, og navnlig efter hvad der er fremkommet under den alt stedfundne Vidneførsel, bør gives Sagsøgerens Begjæring Medhold.

Ny § 29.

Saafrømt Sagsøgeren ved Incaminationen deducerer Sagen i Genhold til den af ham afgivne skriftlige Fremstilling og de andre Dokumenter, der som ovennævnt ere bleve meddeelte Indstævnte, uden at fremkomme med nye Dokumenter eller at føre Vidner, bør i Reglen ogsaa Indstævnte strax, under Fremlæggelsen af sine Dokumenter, deriblandt Fremstillingen af hans Indsigelser og Paastand (§ 25), give sit Tilsvær. Forsaavidt Indstævnte imidlertid ikke har været pligtig til, eller det paa Grund af Sagens Vidtløftighed eller af andre Aarsager — som forinden Deductionen finder Sted maae opgives, og hvis Gjældighed paaskønnes af Retten — ikke har været ham muligt at forberede sit Forsvar og at foretage de i § 25